

V tem, ko priobčimo le-to tržno ceno, prosimo g. dopisnika, naj nam pripošlje, če je mogoče, redno enak pregled in gotovo mu bodo bralci-sadjerejci za to hvaležni. Enako bi jim ugodil, kdor bi poročal gledé cene živine in lesa, o zadnjem posebno, kaka da je doli v južnih slovanskih deželah.

Koli za mlado drevje.

Hvala Bogu, da se naše ljudstvo sedaj bolje in čem dalje, tem srečniše poprijemlje sadjereje. Treba nam je nje že sila, kajti človek že skorej ne zna, odkod da naj dobi groš, ki ga je treba za davek in za domače potrebe. V tem bi pa se ve, da tudi pri sadjereji ne izhajali brez dela groša in zato je dobro, če gledamo, kako si pri njej najbolje, pa brez večjih stroškov pomagamo.

Koli, ki jih je treba mladim drevesom, niso v tem zadnji, kajti nekaj je zmerom treba šteti za nje in če zgnjijo prehitro, imamo dvojno delo in dvojne stroške. Zato pa se nasvetuje sadjerejcem, naj skuhamo si lanenega olja, potem pa denejo va-nj toliko stolčnega oglja, da je zmes precej gosta. Na to se dene ošpičeno kolje va-njo ter se pusti va-nji nekaj časa, da se napije olja do dobra. Kedar čutiš potlej, da se je to že zgodilo, vzemi kolje iz olja ter ga razpostavi, da se posuši, toda ne prehitro, na solnci in potem ga rabiš lahko, brez strahu, da bi ti hitro strohnelo.

Sejmovi. Dne 25. novembra v Ločah, v Kaniži na Ptuji, pri sv. Marjeti na Pesnici. Dne 27. novembra v Imenem (za svinje). Dne 20. novembra pri sv. Andrašu v slov. gor., v Celji, na Bizeljskem, v Poličanah (za svinje), v Rogatci, v Veržeji in v Svičini. Dne 2. dec. v Mariboru.

Dopisi.

Iz Noveštife pri Gornjemgradu. (Iz v. dopis.) V našem prekrasnem kraju obhajala se je dne 27. oktobra t. l. kaj imenitna svečanost. Že v soboto poprej popoldan naznanjalo je mogočno pokanje možnarjev in prijetno v klenk zvonenje, da imamo prihodnji dan nekaj izvanrednega pričakovati. In res, naš velečastni in obče priljubljeni gospod župnik obhajali so obletnico svojega zelo požrtvovalnega tukajšnjega pastirovanja. To je pa kaj navadnega a nenavadno in rekel bi, čudapolno je, kar za božjo čast in šveto reč popolnem vneti duhovnik v teku jednega leta storiti zamore. Naša, poprejšnja leta zelo zanemarjena cerkvena poslopja, osobito pa farna cerkev, in še bolj zanemarjevana božja pot povzdignila se je v teku tega leta tako, da bi človek bil primoran na storjenje kakšnega čudeža misliti, akoravno bi bil še tako neveren. Poprej zelo zapuščen, ve-

lik in lep farovž so pustili naš g. župnik znotraj popolnem prenoviti in zmalati, da kakor se je človek poprejšnja leta nerad va-nj vstopil, tako mu zdaj radosti srce utripa, ako ima kaj v njem opraviti. To provzroči ne samo olepšanje farovža, nego tudi jako ljubeznjivo in prijateljsko obnašanje našega vlč. g. župnika proti vsakemu človeku. Naš sedajšnji g. župnik so koj po prihodu privabili imenitnega cerkvenega slikarja g. Tomaža Fantoni, s katerim sta se pogodila, za koliko bi se dala cela cerkev preslikati. Omenjeni gospod jo je res z raznimi, tukaj prigodivšimi se čudeži in drugimi sv. podobami in slikami tako okrasil, da si človek v teku tako kratkega časa ne bi mogel, osobito pri tej velikosti in visokosti cerkve, misliti, da je kaj takšnjega in za tak denar mogoče. Bodi mu s tem najprisrčnejša zahvalnost izjavljena, ter se ob jednom vsem p. n. cerkvenim predstojništvom najtopeje priporoča. Pa to še ni vse, da je cerkev s slikami vsa okrašena, nego v teku tega leta, so se preslikale tudi obe kapelici na pokopališču, kateri ste ljudem jako priljubljeni in kateri je poprej mislilo se, podreti ali zapustiti ji. O neumnost! Potem smo dobili novi jako lepi tlak, kateri je vložen po celej cerkvi, novo, veliko bandero, po katerej so prejšnja leta ljudje zastonj zdihovali, orglje so popravljene in prestavljene, ter nova jednako velika omara za nove druge orglje postavljena in tako še drugih reči, katerih vseh niti omenjati ne morem, je bilo to leto cerkvi v olepšanje in v povišanje božje časti storjeno. Vse to so naš velespoštovani in obče priljubljeni gornje-graški velečastni gosp. dekan Lovro Potočnik, zgoraj omenjenega dne, z veliko slovesnostjo blagoslovili, ter nam z ginjačimi besedami pomen današnjega dne, posebno pa pomen posameznih slik razložili, po katerem govoru so potem veliko sv. mešo služili. Žal, da nas nista mogla dva druga povabljeni vlč. gg. radi neke neljube opasnosti s svojo navzočnostjo počastiti; iz srca smo ju obžalovali a se ob jednom radovali, da se jima ni večja nesreča zgodila. Konečno naj bo vlč. g. dekanu in g. kaplanu gornje-graškemu za njihov trud, našemu preljubeznjivemu vlč. g. župniku za njihovo izvanredno požrtvovalnost in vsem domačim ter sosednim župljanom najprisrčnejša zahvalnost za njihovo veliko radodarnost s tem javljena, s prisrčno željo, naj Vam Bog vsem v rajskem veselji vse to obilo poplača!

Jaka Savinšek.

Od Sotle. (Naša prihodnjost.) Vsi slovenski listi naznanjajo, kako nevarno društvo da se snuje v Gradci, namreč da mislijo zadolžena posestva kupiti in na-nje svoje nemške somišljenike nastaviti in tako našo lepo domovino podjarmiti, rod slovenski pa uničiti. Česar ne morajo s šolo in z nemškim šulverei-

nom doseči, to mislijo s tem društvom, ki so ga krstili „Südmark“. Bog vedi, kaj si bojo še vse izmislili ti naši nemški bratje! Da do tega pride, kar se nam obeča, to je lahko mogoče, ker smo premalo pazljivi. Vem se dobro spomniti, bilo je pred deset leti, ko se je trsna uš prikazala in so mnogi rekli, saj ne bo ta mala živalica vsega vgonobila in kaj je zdaj? Vsi vinski hribi so prazni, ravno tako zamore to društvo, čeravno zdaj še malo, s časom zna pa le nevarno postati. Kakor se sliši, bo to društvo podpiralo sebi naklonjene trgovce in rokodelce in tudi gotovo ne bo pozabilo tistih strastnih županov, kateri so že davno pozabili, da se od slovenskega kruha živijo. Njega jim pač le slov. kmetje pridelujejo, ne pa Nemci, katere mnogo cenijo. Da bo pa tam to društvo veliko lažje si pridobilo trdno podlago, kjer že zdaj samo nemški veter brije, to je očitvidno. Druga krivda je pa to, ker kmetje so že daleč v dolgove zabredli, večina je dolžna nemškim hranilnicam in ker so slabe letine, pa še obresti ne morajo plačevati. Tako pride pa posestvo na prodaj in kdo je prvi upnik? Hranilnica in tako pride društvo „Südmark“ do kupčije. Druga slabost nas kmetov je, ker smo v dobrih letih dolgove nepremišljeno delali in zdaj v slabih pa plačevati ne moremo, in to dobro pozna „Südmark“. Tretja slabost je nas kmetov, da prehitro vsakemu zaupamo in se mu na limanice vsedemo, kakor hitro vidimo, da je malo boljše od nas oblečen in si zna po nemški jezik sukati, tedaj ga že mnogo cenimo in mislimo, ta vse ve, ta je učen, pa še znabiti šest božjih resnic ne zna, ali proti veri je dovolj učen. Četrta zelo huda slabost je pa to, da se za vsako malo reč tožujemo, bližnjega žalimo, sebi čas tratimo, drugim pa tako palače stavimo in našim potomcem grenke ure navijamo. Peta slabost je naša predobra volja, da preradi in prepogostokrat zahajamo v krčme, tako da se nam s časom dolgi čas doma vidi. Ne mislite pa, da je pisatelj teh vrst sovražnik vinca, tudi on se posluži rad slovenske pesmi: „Jaz in poliček se rada imava, — Če glih naj' sovraža cel svet, — Se rada za mizo podava — In začneva pet!“ — Človeku, ki celi teden težo dela prenaša, iz srca privošim, da si ga pritegne v nedeljo malo, naj si trudne ude pozdravi. Samo tisti lepi nauk nekega očeta naj ne pozabi, ki je svojega sina učil: Nikdar nikomur vsega ne zaupaj, na vinsko bratenje se malo zanašaj in nikdar „zdrave Marije“ v krčmi ne moli! Kdor veliko po krčmah poseđa, njega lahko vsak prevari in dom ga več ne veseli. Vino je že mnogo ljudi zmotilo, da so pozabili na vero in dom, posebno ako je krčmar brezverec in nemškutar. Izlasti so nevarne krčme, kjer je krčmar župan, zagrizen sovražnik vsega, kar je narodno. Varujmo se jih!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V torek, o godu Nj. veličanstva svitle cesarice, vršila so se po vseh katol. cerkvah več ali manj slovesna sv. opavila za blagor presvitle gospé, v dvorni kapeli v Gödöllö pa v pričo cesarske rodbine. — Mestni župan na Dunaji, Edvard Uhl, je odložil svojo častno službo in pravi se, da najbolj za to, ker ni bil več po volji liberalcev in judov ter so mu vsled tega metali polena pod noge, kjer so le mogli. Njegov naslednik postane brž dr. Prix, mož, ki se mu očita, da je freimaurer. — V nedeljo se konča posvetovanje avstrijskih škofov na Dunaji. Daj Bog, da ne ostane njih glas brez uspeha. — Iz razprav štaj. dež. zbora v Gradci se razvidi, da ima dežela 6.076.338 gold. stroškov, prihodkov pa 3.701.898 gold. in primanjkuje ji po takem 2.373.490 gld. — Isti dež. zbor je sklenil, da se na nastavi nov uradnik „dež. nadzornik gasilnih društev“. Čemu da je kje njega treba, tega človek ne umeje prav. Posl. dr. Srnec in Vošnjak sta tudi ugovarjala zoper tako službo, toda bilo je brez uspeha. — Čudne reči se godé po Koroškem. Znano je, da je družba sv. Cirila in Metoda izdala nekaj lepih knjižic in Bog zna, kaj se kje c. kr. gosposki v njih ne dopada, kajti na njeno povelje stikajo c. kr. žendarje po slov. kmečkih hišah in kjer dobé katero teh knjižic v roke, hitro jo spravijo v svojo malho. — V Ljubljani so dozidali novo bolnišnico za otroke ter so jo v torek slovesno blagoslovili. — V nedeljo in v ponedeljek bilo je v Postojini več nemških častnikov ter so si ogledali ondašnjo jamo. Tudi pruski princ Henrik je bil v njih vrsti. — V Gorici se še vedno tepó Slovenci med seboj v predalih „Soče“ in „Nove Soče“. Mi ne poznamo vseh uzrokov tega prepira, to pa je gotovo, da dobička ne bode iz njega nič za slov. ljudstvo. — Dr. Tonkli je predlagal v dež. zboru, naj se prosi c. kr. vlada za podporo tistim posestnikom, ki živé od vinogradov pa jim jih je trsna uš ali pa tudi strupena rosa vničila. — Iz okolice Trsta pride vsled novih volitev v dež. zbor samo četero slovenskih poslancev, dva pa sta lahonska. Slovenci so po takem za enega poslanca na slabšem, kakor je bilo doslej. — Slov. otroški vrt so odprli v Trstu zadnji torek in se je vanj vpisalo veliko otrok, več, kakor so jih mogli vsprejeti. Naj jih vzgoji v verne, čednostne, narodne može in žene! — Isterski dež. zbor je končal svoje delo, v zadnjih sejah pa ni bilo več slov. poslancev. — Škofu dr. Strossmayerju v Djakovem je poteklo 40 let, odkar drži višjepastirsko palico v svojih rokah. — Dež. obrtno šolo v Zagrebu bodo spremenili ter bosta poslej dva oddelka: za delalske učence in pa za pomočnike. — Na Ogerskem delajo